

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om landbrugsejendomme og forslag til lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

Valgt blev: *Marinus Sørensen, Bundvad, Horn, Jensen (Lillering), Kjældgaard, Aage Fogh, Jørgen Jørgensen, Hans Hansen (Rørby), Erik Eriksen, Hans Pinstrup, Einar Simonsen, Sønderup, Peder Jakobsen, Victor Larsen og Fibiger.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om vilkår for bortsalg af jord i offentlig eje.

(Lovforslaget findes i tillæg A, sp. 3351; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1622).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærbøl): Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er forslaget af samme indhold som et forslag, der er udarbejdet af det af indenrigsministeriet den 11. september 1941 nedsatte udvalg vedrørende statens forhold til byggeriet. Dette udvalg afgav sin betænkning med det nævnte forslag den 16. december 1942.

Vi har undersøgt indenrigsministeriets akter vedrørende betænkningen, men vi har ikke af disse akter kunnet se, hvorfor der ikke fra indenrigsministeriets side dengang blev foretaget noget vedrørende det fremsatte forslag. Grunden må formentlig søges i de ekstraordinære tilstande, som dengang herskede, og som førte til, at den lovlige regering og rigsdag trådte tilbage den 29. august 1943.

Lovforslagets bærende idé er, at det offentlige bør sikre sig mod, at private inddrager den kapitaliserede værdi af værdistigningen på de arealer, som det offentlige afhænder. Dette problem hænger nøje sammen med det mere vidtrækkende problem om fremskaffelse af billige byggegrunde og bekæmpelse af grundspekulationen samt med spørgsmålet om en regulering af den bygemæssige udvikling. Boligministeriet — og før boligministeriets oprettelse også indenrigsministeriet — har selvfølgelig været opmærksom på disse problemer og arbejdet

med dem i længere tid. Problemerne har jo også en skattemæssig side, og boligministeriet og finansministeriet har derfor været i kontakt med hinanden angående spørgsmålene. Regeringen er ganske enig i, at foranstaltninger fra lovgivningsmagtens side er nødvendige på dette område, og dette har da også givet sig forskellige udslag udadtil.

For det første har regeringen som bekendt nedsat en kommission, grundskyldskommissionen, til undersøgelse af spørgsmål i forbindelse med indførelsen af fuld grundskyld, d. v. s. inddragelse af den del af grundrenten, som ikke gennem den almindelige grundskyld og grundstigningsskyld er eller bliver inddraget til fordel for det offentlige. Kommissionen skal på basis af det tilvejebragte materiale søge udarbejdet forslag til lovgivning herom. I denne kommission vil således blive belyst hele spørgsmålet om mulighederne for at indføre en almindelig ordning med fuld grundskyld, altså en ordning svarende til den, som med det fremsatte forslag agtes indført for et begrænset område. Det er mig da også bekendt, at grundskyldskommissionen har optaget det i sin tid af indenrigsministeriets udvalg udarbejdede forslag til behandling.

For det andet har finansministeren her i det høje ting fremsat forslag til lov om ændring i loven om grundstigningsskyld, som hjemler en væsentlig forhøjelse af beskatningen af de samfundsskabte jordværdier med det formål at bekæmpe grundspekulationen.

Endelig har jeg selv her i det høje ting fremsat forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser og forslag til lov om ændring i byplanloven, hvilke forslag til sigter en rationel udbygning af de bymæssige bebyggelser, der nu ofte udvikler sig på en tilfældig og uhensigtsmæssig måde, der medfører spild af investeringer og ødelæggelse af skønhedsværdier.

Regeringen mener i og for sig ikke, at der på det område, der drøftes her, ikke skal kunne blive tale om andre foranstaltninger end dem, jeg nu har nævnt, og det må herunder også overvejes, om et forslag som det her fremsatte eventuelt bør gennemføres. Men dette forslag hænger selvsagt meget nøje sammen med de øvrige forslag, jeg nævnte, og det bliver nødvendigt at se forslagene i sammenhæng. Jeg tror ikke, at der er så megen uenighed mellem forslagsstillerne og regeringen om, hvilke foranstaltninger der er ønskelige, men der er måske nok lidt uenighed om, i hvilken rækkefølge foranstaltningerne skal træffes.